

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-529/20

LR

v.

Evropská investiční banka (EIB)

Rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 7. září 2022

„Veřejná služba – Zaměstnanci EIB – Odměňování – Příspěvek na znovusídlení – Zřízení bydliště úředníka v jeho vlastní domácnosti po skončení služebního poměru – Článek 13 první pododstavec druhá odrážka správních předpisů pro zaměstnance EIB – Pojem ‚domácnost‘ – Doslovný výklad podle převažující jazykové verze – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci – Spor majetkoprávní povahy – Přípustnost“

1. *Právo Evropské unie – Výklad – Vícejazyčné texty Evropské investiční banky – Jednotný výklad – Zohlednění různých jazykových verzí – Převaha původní jazykové verze podle záměru autora aktu při jeho přijetí*

(viz body 27–29)

2. *Úředníci – Zaměstnanci Evropské investiční banky – Odměňování – Příspěvek na znovusídlení – Předmět – Podmínky poskytnutí – Změna bydliště zaměstnance po skončení služebního poměru, pokud si nezřídil bydliště ve své vlastní domácnosti – Dosah – Přemístění do místa bydliště jeho rodinných příslušníků – Vyloučení nároku na příspěvek – Přemístění do obydli, jehož je zaměstnanec vlastníkem – Vznik nároku na příspěvek (Pracovní řád zaměstnanců Evropské investiční banky, článek 16)*

(viz body 31, 35, 37–41, 45, 46, 50–62)

3. *Evropská investiční banka – Autonomie – Zaměstnanci EIB – Zavedení smluvního režimu práce – Důsledky – Vyloučení obdobného použití služebního řádu úředníků – Podmínka – Porušení funkční autonomie EIB (Články 308 a 336 SFEU)*

(viz body 42, 43, 47, 48)

4. *Žaloby úředníků – Zaměstnanci Evropské investiční banky – Obdobné použití čl. 91 odst. 1 služebního řádu – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci – Spory majetkoprávní povahy – Pojem – Žaloba na retroaktivní zaplacení příspěvku na znovusídlení – Zahnutí (Služební řád úředníků, čl. 91 odst. 1)*

Shrnutí

LR, bývalý zaměstnanec Evropské investiční banky (EIB), u ní požádal o vyplacení příspěvku na znovuusídlení z důvodu, že se po odchodu do důchodu přestěhoval mimo místo svého zaměstnání.

EIB tuto žádost zamítla s odůvodněním, že LR je vlastníkem domu, v němž se znovu usídlil, a proto nesplňuje podmínky pro přiznání příspěvku na znovuusídlení po ukončení služebního poměru podle článku 13 správních předpisů pro zaměstnance EIB (dále jen „správní předpisy“). Vzhledem k tomu, že žádost LR o přezkum tohoto zamítnutí byla rovněž zamítnuta, podal LR k Tribunálu žalobu směřující jednak ke zrušení rozhodnutí, kterým mu byl zamítnut nárok na příspěvek na znovuusídlení, a jednak k tomu, aby bylo EIB uloženo vyplatit tento příspěvek.

Této žalobě Tribunál rozhodující v rozšířeném senátu vyhověl a upřesnil podmínky poskytnutí příspěvku na znovuusídlení po ukončení služebního poměru podle článku 13 správních předpisů. V tomto rámci Tribunál mimoto podal upřesnění, pokud jde o výklad této normy obecné povahy, kterou EIB přijala, v případě jazykových rozdílů.

Závěry Tribunálu

Tribunál nejprve konstatoval, že i když článek 13 správních předpisů stanoví paušální příspěvek na znovuusídlení ve prospěch zaměstnance EIB, který změnil místo bydliště po ukončení služebního poměru, aby si jej zřídil ve vzdálenosti nejméně padesáti kilometrů od posledního místa svého zaměstnání, je nárok na tento příspěvek nicméně vázán na podmínku, že si dotýčný zaměstnanec nezřídil bydliště ve své vlastní domácnosti.

Pokud jde o doslovný výklad tohoto ustanovení, Tribunál poukázal na neexistenci definice pojmů „bydliště“ a „domácnost“ ve správních předpisech a možnost vykládat různě na jedné straně výraz „propre foyer“ použitý ve francouzském znění článku 13 správních předpisů a na druhé straně výraz „own home“ použitý v jeho anglickém znění.

Poté, co připomněl ustálenou judikaturu, podle níž v případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi textu unijního práva musí být dotčené ustanovení v zásadě vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí¹, se Tribunál od této judikatury odchýlil, a to za konkrétních okolností projednávané věci, jelikož zaprvé článek 13 správních předpisů vychází z návrhu vypracovaného a přijatého ve francouzštině a zadruhé EIB se rozhodla výslovně uvést v posledním pododstavci úvodu správních předpisů, že mimo jiné anglické znění uvedených ustanovení je „překladem původního francouzského znění“ (*neoficiální překlad*).

Tribunál se tedy za účelem objektivního určení úmyslu autora sporného ustanovení při jeho přijetí rozhodl vykládat znění článku 13 správních předpisů v souladu s jejich obvyklým smyslem v převažující jazykové verzi, v daném případě ve francouzském jazyce.

¹ – Rozsudek ze dne 21. prosince 2021, Trapeza Peiraios (C-243/20, EU:C:2021:1045, bod 32 a citovaná judikatura).

V tomto ohledu Tribunál upřesnil, že ve francouzském jazyce pojem „domácnost“ označuje místo, kde je ohniště, a v širším smyslu místo bydliště rodiny určité osoby, zatímco výraz „bydliště“ označuje místo, kde je určitá osoba usazena. Ze znění článku 13 správních předpisů tak vyplývá, že vyplacení paušálního příspěvku na znovusídlení je vyloučeno, pokud se nové bydliště bývalého zaměstnance shoduje s místem, kde bydlí jeho rodina. Vzhledem k tomu, že obydlí v držení určité osoby neodpovídá nutně ani systematicky místu bydliště rodinných příslušníků této osoby, z doslovného výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že vyplacení příspěvku na znovusídlení je vyloučeno pouze, pokud dotyčný zaměstnanec přemístí své obvyklé bydliště do místa bydliště svých rodinných příslušníků, a nikoli, když mu bydliště, do kterého se zaměstnanec znovusídluje, patří.

Tento doslovný výklad článku 13 správních předpisů je potvrzen jeho kontextuálním výkladem. Ostatní články správních předpisů totiž používají výraz „domácnost“ k označení místa, kde mají obvyklé bydliště rodinní příslušníci zaměstnance, a nikoli obydlí, které zaměstnanec vlastní.

Tribunál kromě toho poznamenal, že čl. 5 odst. 4 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) obsahuje ustanovení o vyloučení z nároku na příspěvek na zařízení, které se podle judikatury² použije v případě, kdy je úředník zaměstnán v místě, kde jeho rodina již bydlí, a přestěhuje se za ní. Tribunál sice potvrdil, že EIB disponuje funkční autonomií pro stanovení režimu uplatňovaného na její zaměstnance, avšak měl za to, že tento orgán neprokázal, v čem je její funkční autonomie porušena tím, že se tato judikatura použije obdobně na ustanovení o vyloučení z nároku na příspěvek na znovusídlení podle článku 13 prvního pododstavce druhé odrážky správních předpisů.

Konečně Tribunál uvedl, že teleologický výklad článku 13 správních předpisů potvrzuje tento doslovný a kontextuální výklad uvedeného článku.

Účelem příspěvku na znovusídlení je pokrýt a snížit náklady vyplývající ze znovusídlení bývalého úředníka nebo zaměstnance v novém prostředí na dobu neurčitou, ale dosti dlouhou, z důvodu změny jeho hlavního bydliště po definitivním ukončení jeho služebního poměru.

Okolnost, že se zaměstnanec při ukončení služebního poměru znovu usídlí v obydlí, jehož je vlastníkem nebo spoluvlastníkem, může zajisté snížit určité náklady na jeho znovusídlení. Z takové okolnosti však nelze vyvodit obecnou domněnku, že začlenění dotyčného zaměstnance do jiného prostředí, než je prostředí posledního místa jeho zaměstnání, jej nevystavuje žádným výdajům.

S ohledem na výše uvedené Tribunál rozhodl, že EIB tím, že odmítla LR přiznat příspěvek na znovusídlení z důvodu, že je vlastníkem obydlí, ve kterém se znovusídlil, porušila článek 13 správních předpisů. V důsledku toho Tribunál toto rozhodnutí EIB zrušil.

Mimoto Tribunál obdobně uplatnil čl. 91 odst. 1 služebního řádu, který ve sporech majetkoprávní povahy vedených zaměstnanci proti orgánu přiznává unijnímu soudu pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci³, a uložil EIB povinnost vyplatit příspěvek za znovusídlení, zvýšený o úroky z prodlení, čímž vyhověl návrhovým žádáním LR v tomto smyslu.

² – Rozsudek ze dne 18. listopadu 2015, FH v. Parlament (F-26/15, EU:F:2015:137, bod 35).

³ – Rozsudek ze dne 2. října 2001, EIB v. Hautem (C-449/99 P, EU:C:2001:502, bod 95).